

Isten mindent az Ő dicsőségére teremtett

Gondolkoztál már azon, hogy vajon miért alkotott meg bennünket Isten? Abban biztos lehetsz, hogy nem azért, mintha egyedül unatkozott volna. Isten elégséges önmaga számára. Ha semmi más nem létezne, ő akkor sem lenne szegényebb és nem lenne híjával semminek. Isten azért alkotott meg bennünket, mert így volt előtte kedves! Azért alkotott meg, hogy dicsőítsük Őt és benne örvendezzünk. Ő tud létezni nélkülünk, de mi nem létezhetünk nélküle.

Isten az embert egy csodálatos környezetbe helyezte, hogy ott, az ő képmását tárja környezeté elé. Isten azt akarta, hogy boldogok legyünk, hogy nagyságáért és jóságáért Őt dicsőítsük. Isten teremtett világa csodálatos volt, beleértve annak minden apró részletét. Minden munkája Őt dicsőítette. Mit gondolsz, a gyakorlatban hogyan történt mindez?

A teremtett világ úgy dicsőítette Isten, hogy felmutatta az Ő hatalmát és bölcsességét. Jóságukkal és boldogságukkal Isten nagyságára mutattak rá! A csillagok dicsőítették Isten, amint fényesen ragyogtak, rámutatván ezzel is Isten nagyságára. A nap és a hold emlékeztetnek arra, hogy Isten a fényesség és a dicsőség, szent és magasságos. A

madarak dalukkal dicsérik Isten, hirdetvén, hogy

Isten az öröm és a boldogság Istene. A madarak

életükkel is szemléltetik Isten gondoskodó szeretetét, ahogy az evangéliumok is tanítják.

Az egyedi mintára megalkotott hópelyhek dicsérik Isten bölcsességét és szépérzékét. Habár

beszélni nem tudnak, mégis hirdetik azt, hogy milyen csodálatos Istenünk van. A szél fúj, felkorbácsolja a

tengerek és óceánok hullámat. Meghajlásra kényszeríti a hatalmas fákat és ezzel is szemlélteti,

hogy milyen hatalmas Isten, aki még a szelet is felügyeli. A fák, a virágok is hűségesen végzik az

Isten által rájuk bízott feladatukat, akár csak a lepkék, hangyák vagy a zsiráf és az oroszlán is. Mindnyájan dicsőítik Isten, aki őket megalkotta!

A teremtett világ szemlélése közben újra meg újra rácsodálkozhatunk arra, hogy milyen csodálatos Istenünk van. Milyen hatalmas, milyen bölcs és menyire méltó a mi dicséretünkre! Mi emberek, adottságainkból fakadóan, minden más teremtménynél alkalmasabbak vagyunk arra, hogy Istent dicsérjük. Mi emberek megismerhetjük és szerethetjük őt. Csodálhatjuk az Ő teremtett világát és elmondhatjuk, hogy: Mily csodálatosak a te műveid! Mi emberek dicsérhetjük Istent énekekkel, dicsérhetjük Istent imáinkban, megköszönvén az Ő jóságát és gondoskodó szeretetét. Őt dicsőítjük, amikor kéréseinkkel hozzá járulunk és ily módon is szemléltetjük a tőle való függőségünket és a belé vetett bizalmunkat. Őt dicsőítjük a mi engedelmisségünkkel, amikor azt cselekedjük, ami Isten előtt kedves, és ily módon mások elé tárjuk az ő csodálatos jellemét. Ezzel is szemléltetjük, hogy egy megbízható, követésre méltó Istenünk van. Istent dicsőítjük, amikor ellenállunk mindannak, ami Isten előtt nem kedves, ami egyben az ember és a teremtett világ rombolását is előidézi.

Sokféleképpen dicsérhetjük Istent. Bölcs dolog, ha ezt tesszük, hisz e célból is vagyunk teremtve. Bármennyit is dicsérjük azonban Istent, soha nem mondhatjuk azt, hogy ez túl sok, mert Isten nagysága, dicsősége és jósága végtelen.

Pünkösöd után

Pünkösödig hallgattak. Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy helyben maradtak.
Aztán pünkösöd lett, és ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és ezer szív
hogyha a szó Lélektől ihletett.
Lélektelen mennyit beszéltünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lélekre várni.

Túrmezei Erzsébet

Pünkösd ünnepe

Ötven nappal a Páska, azaz a zsidó Húsvét után, az izraeliták a Hetek Ünnepeét tartják (3 Mózes 23,15-21). Ezen az ünnepen a zsidók Isten előtt örvendeztek az új búzatermésnek. Ezt az ünnepet a Jézus halálának évében is megtartották. Ötven nappal a Páska, és ötven nappal Jézus halála után sokan összegyűltek Jeruzsálemben, hogy megünnepeljék a Hetek Ünnepeét. Jézus tanítványai és barátai szintén Jeruzsálemben voltak. Nem sokkal mennybemenetel előtt ugyanis Jézus *„meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemb l, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok t lem.”* (Ap.Csel.1,4). Jézus számos alkalommal elmondta nekik, hogy az után küldi majd el nekik a Vigasztalót, hogy felment a mennybe.

Tíz napon keresztül a tanítványok egy szobában gyűltek össze, hogy imádkozva várakozzanak az ígért beteljesedésére. Így köszöntött be a Pünkösd napja: *„És l n nagy hirtelenséggel az égb l mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala.”* (Ap.Csel. 2,2). A Szentlélek Jézus ígérete szerint kitöltetett. Úgy hallották a közeledését, mint a zúgó szélét, és jelenlétének bizonyítékát megtapasztalhatták a lángnyelvekben, amelyek a tanítványok feje fölött voltak láthatók. Azon a különleges napon a nyelvek bábeli összezavarodása is jelként egy időre megszűnt: *„És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nékik szólniok.”* (4. vers). Jeruzsálemben mindenfelől voltak látogatók, a 9-11. versekben olvashatsz egy listát a különféle nemzetségekről. Az embereket lenyűgözte, amit láttak és hallottak. Egy nyelv megtanulása sok időt és gyakorlást igényel, de a Szentlélek ezt az ajándékot egyik pillanatról a másikra megadta az apostoloknak. Isten azt akarta, hogy a világ minden tájáról érkező emberek hallhassák és érthessék Jézus Krisztus evangéliumát.

Mint az általában lenni szokott, ahol Isten elkezd munkálkodni, ott a Sátán is megjelenik a színtéren. Miközben sokan örvendeztek, hogy hallhatják az evangéliumot, *„mások pedig csúfolódva mondták: édes bortól részegedtek meg”* (13. vers). Ez a vád arra készítette Péter apostolt, hogy felálljon és hirdesse az evangéliumot az egész tömegnek. Úgy tűnik, hogy mindenki a maga nyelvén megértette a Péter üzenetét, és Isten hatalmasan megáldotta az üdvösség üzenetét. Ahogy az Apostolok Cselekedete 2,41 is beszámol róla, ezt az ígéhirdetést követően mintegy háromezren jutottak

üdvösségre. Az új keresztyének közül sokan Jeruzsálemben szerettek volna maradni és tanulni az apostoloktól. A lelki békességüket azonban hamarosan fel akarták kavarni a zsidó vallási vezetők, akik elkezdték üldözni a keresztyén egyházat.

„És támadt azon a napon nagy üldözés a jeruzsálemi gyülekezet ellen, és mindnyájan eloszlottak Júdeának és Samáriának tájaira, az apostolokat kivéve.” (Ap.Csel. 8,1). Isten ezt az eseményt is jóra fordította: *„Amazok annakokáért eloszolván, széjjeljártak, hirdetve az ígét.”* (Ap.Csel. 8, 4). A szétszóródott keresztyének a feltámadt Megváltóról szóló jó hírt elvitték mindenfelé,

amerre jártak, olyan helyekre, ahová valószínűleg amúgy nem jutottak volna el. Nem sok időn belül az evangélium elterjedt az akkor ismert világban.

Mi tanulhatunk most a Pünkösöd üzenetéből? A Pünkösöd azt az üzenetet hordozza számunkra is, amelyet Péter és az apostolok hirdettek: a Jézus Krisztusról szóló evangéliumot. Jézus maga azt tanította a tanítványainak, hogy *„prédikáltatni kell az nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve.”* (Lukács 24,47). Látod-e milyen kegyelmes Isten? Krisztus meg-feszítettett, magára hagyva függött a kereszten, és szörnyű halált halt. Feltámadása és mennybemenetele után a tanítványaira kitöltötte a Szentlelket és elküldte az evangéliumot újra annak a népnek, amely azt kiáltotta: *„Feszítsd meg!”*. Több ezer ember jutott üdvösségre, mind a zsidók, mind a pogányok között.

Pünkösöd napja azt is jól szemlélteti, hogy Isten szeretete milyen messzire elérhet. Az Ószövetségben Isten főként az Ő népe, Izráel életében munkálkodott. Szolgálatának kezdetén Jézus ugyanezt tette, csak időnként látogatott el Izráelen kívül eső városokba. De Pünkösödkor a Szentlélek kitöltetése adott lehetőséget arra, hogy az evangéliumot a pogányoknak is hirdessék. A zsidók kegyetlenül elutasították a Megváltójukat, halálra ítélték és elutasították az életről és üdvösségről szóló üzenetét. Habár Isten még mindig hívja a zsidókat is megtérésre, de a pogányok üdvössége is fontos számára.

Hányszor hallottad Jézus Krisztus történetét? Engedelmeskedtél a megtérésre és a Krisztusban való hitre felszólító hívásnak? Ne feledd, hogy a megtérés és a hit Isten ajándékai. Kérjétek és adatik nektek (Luk. 11,9-10).

Vagy elutasítod Őt? Sokan azok közül, akik Jeruzsálemben összegyűltek és hallották az apostolok prédikálását, Krisztusba vetették a hitüket, bár akkor hallották először az evangélium üzenetét. Mit jelent számodra Krisztus? Egy napon Krisztus újra visszajön az ég felhőin. Örömmel fogadod majd vagy rettegéssel? Ma a Szentlélek még mindig üdvözít bűnösöket. Hogyha még nincsen üdvösséged, akkor tedd, amit Péter mondott: „*Térjete meg és kereszteskedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a b nöknek bocsánatára; és veszíte a Szent Lélek ajándékát.*” (Ap.Csel. 2,38). Kérd, hogy töltsön el Szentlelkével. Jézus ezt mondta: „*Ha azért ti gonosz léteketre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ád a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik T le kéri?*” (Lukács 11,13).

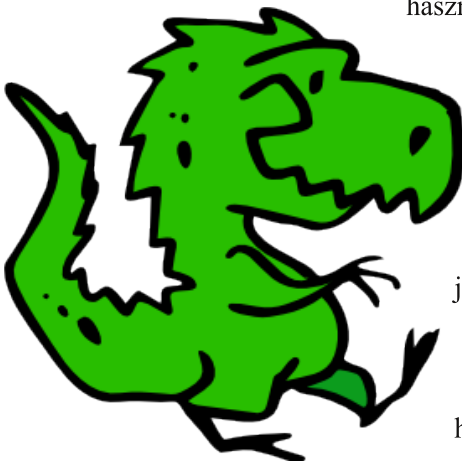
Engedélyezett fordítás a Banner of Sovereign Grace Truth 2009/5-6. számából.

Problémás fogak

Láttál már valaha dinoszaurusz fogat? Néhány nagy dinoszaurusznak akkora foga volt, mint ennek az oldalnak a hossza. El tudod képzelni milyen nehéz lehet ekkora fogakat megmosni? Viszont a kisebb dinoszauruszok foga csupán akkora volt, mint egy patkánynak a foga. A dinoszauruszok fogai változóak alakban és méretben is. Vannak éles, görbe fogak, éles és egyenes fogak, domború és rövid fogak, lapos és hosszú fogak. Sok tudós úgy gondolja, hogy ezek a fogak meg tudják mondani nekünk, hogy mit ettek a dinók. Általában az éles fogakhoz a hús feldarabolását és a csontok rágását társítják. Azokat az állatokat, amelyek hússal táplálkoznak húsevőknek hívják. A lapos fogakról úgy gondolják, hogy a növényzet (füvek és fák) megrágására

használták. Azok a dinoszauruszok és más állatok, melyek növényeket ettek, növényevők voltak.

Ezek szerint a Tyrannosaurus-Rex, melynek éles, görbe foga volt, húsevő lehetett. De miért alkotna Isten olyan állatokat, amelyek egymást megegyék? Ez nem tűnik jónak. Talán mégis inkább az a gondolat téves, hogy az éles fogak húsevésre vannak megalkotva. Nézd csak meg a saját fogaidat és gondolkozz el azon, hogy mit szoktál enni?

Ha megnéznénk egy pandának a fogait, akkor azt gondolnánk, hogy húst eszik. Két nagyon éles foga van sok lapos foggal együtt. De a panda nem a hús tépésére használja fogait! A bambusz tépésére használja őket (a bambusz kemény, fás növény, amit építésre is használnak). Valójában minden medvének olyan fogai vannak, melyek úgy néznek ki, mintha húsevők lennének. Mégis, a medvék leginkább növényeket esznek. Ennek emlékeztetnie kell minket arra, hogy a fogak alakjából nem lehet biztosan kitalálni, hogy mit ettek a dinoszauruszok. Ehelyett a Bibliát kellene inkább megnézzük, ami leírja az emberiség történelmét a teremtéstől fogva.

A Biblia elmondja, hogy Isten kezdetben minden állatot növényevőknek teremtett, mert az egész világ akkor még nagyon jó volt: „*A föld minden vadainak pedig, és az ég minden madarainak, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatoknak, a melyekben él lélek van, a zöld füveket adom eledelül*” (1Mózes 1:30). De amikor Ádám és Éva vétkezett, Isten megátkozta az egész világot (1Mózes 3:19), mert Ádám és Éva volt a teremtés fölélrendelve (1Mózes 1:28). Az átok fájdalmat és szenvedést hozott az állatoknak és az embereknek is. Csak ezután kezdték az állatok egymást megenni.

Nemrég egy angliai kutató megfigyelte, ahogy egy juh elkapott és megevett egy madarat. Talán ebből megérthetjük, hogyan lettek egyes állatok húsevők. Eredetileg az emberek is csak növényeket ettek (1Mózes 1:29), de az Özönvíz után Isten megengedte nekik, hogy húst is egyenek (1Mózes 9:3).

Legközelebb tehát, ha éppen enni adsz kedvenc háziállatodnak, akkor nyugodtan mondd meg neki: *“A zöldségeket is meg kell enni szépen!”*

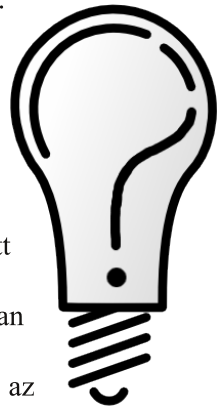
Keresztrejtvény

Ebben a rejtvényben az Apostolok Cselekedetei 2. fejezetéből találsz igéket, de hiányosan. Keresd ki az igéket a bibliából, majd a hiányzó szavakat írd be a keresztrejtvénybe, a megfelelő számhoz. Minden szó utolsó betűje a következő szó első betűje is egyben.

1. „Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden ...?... közül, melyek az ég alatt vannak.”

2. „És mikor a ...?... napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának.”

3. „Mert ...?... ezt mondja ő róla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb kezem fölél van, hogy

meg ne tántorodjam.”

4. „Krétaiak és arabok, halljuk amint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos ...?...”

5. „Próféta lévén azért, és tudván, hogy az Isten néki esküvéssel megesküdt, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a Krisztust ...?... szerint, hogy helyeztesse az ő királyi székibe”

6. „És minden nap egy akarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és ...?... szívvel.”

7. „Annak okáért az Istennek jobbjá által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Lelket megnyervén az ...?... , kitöltötte ezt, a mit ti most láttok és hallotok.”

8. „És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én ...?... minden testre: és profétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.”

9. „Frigiában és Pamfiliában, Égyiptomban és ...?... tartományiban, mely Cziréne mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozelitusok,”

10. „És megjelentek előttük ...?... tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül.”

11. „Előre látván ezt, szólott a Krisztus feltámadásáról, hogy az ő lelke nem hagyott a ...?... , sem az ő teste rothadást nem látott.”

12. „Krétaiak és arabok, halljuk a mint szólják a mi nyelvünkön az Istennek ...?... dolgait.”

13. „És lón nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó ...?... zendülése, és eltelé az egész házat, a hol ülnek vala.”

14. „...?... és arabok, halljuk a mint szólják a mi nyelvünkön az Istennek nagyságos dolgait.”

15. „Mert Dávid ezt mondja ő róla: Magam előtt láttam az Urat mindenkor, mert ő nékem jobb ...?... felől van, hogy meg ne tántorodjam.”

16. „Atyámfiak férfiak, szabad nyilván szólanom ti előttetek Dávid pátriárkáról, hogy ő megholt és eltemtetett, és az ő sírja mind e mai napig ...?... van.”

17. „Próféta lévén azért, és tudván, hogy az Isten néki esküvéssel megesküdt, hogy majd az ő ágyékának gyümölcséből támasztja a ...?... test szerint, hogy helyeztesse az ő királyi székibe,”

18. „Péter azonban előállván a ...?... , felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakotok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédeimet!”

